

Τι ιός και άλλες μαλακίες!

ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ

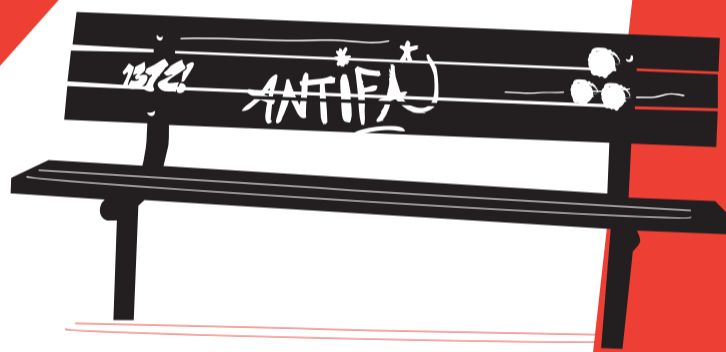
ΚΥΝΗΓΑΝΕ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

ΣΤΙΣ ΙΔΙΕΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ!

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

**autonome
antifa** ★

autonome.antifa@yahoo.com
autonomeantifa77.wordpress.com

Η προκήρυξη αυτή κυκλοφορεί σε 5.000 αντίτυπα με την ευθύνη της αντιφασιστικής συνέλευσης autonome antifa ★ Απρίλιος 2020

Γεια χαρά.

Σας δώσαμε αυτή την προκήρυξη με τον κάπως παραπλανητικό τίτλο, γιατί σας βρήκαμε... έξω. Και σε τούτους τους καιρούς αυτό έχει αρχίσει και αποτελεί αφορμή για συζήτηση.

Προτού συζητήσουμε όμως, σιγουρευτείτε ότι ανήκετε σε αυτό που λένε εργάτες, εργαζόμενες, χούλιγκανς, νεανική παραβατικότητα, φτωχοί, μετανάστες... ξέρετε εσείς, στην εργατική τάξη. Στην αντίθετη περίπτωση, τα όσα ακολουθούν θα σας φανούν εντελώς ακατανόητα.

Αφού λοιπόν το κανονίσαμε αυτό, μπορεί να ακολουθήσει συζήτηση:

1. Ο τρομερός ιός: σημαντικές ομοιότητες με το παρελθόν

α. Περιγράφουμε την κατάστασή μας «*τώρα με τον ιό*» (για να συνεννοούμαστε)

Η αστυνομία περιπολεί και μας απαγορεύει να βγούμε έξω. Η αστυνομία κάνει τα στραβά μάτια αναλόγως εμφάνισης – τότε πρέπει να τους λέμε κι ευχαριστώ.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, η αστυνομία τσακίζει κανονικά όποιον από εμάς πετύχει να κυκλοφορεί «*δίχως χαρτιά*», όπου «*χαρτιά*» δεν είναι η μαλακία που τυπώνεις από το ίντερνετ, αλλά η ελληνική ταυτότητα.

Τα «*εμπορικά καταστήματα*» και οι «*χώροι εστίασης*» έχουν κλείσει.

Η επίσκεψη στο σούπερ μάρκετ έχει γίνει σαν την επίσκεψη στον πύργο του Δράκουλα.

Η επίσκεψη στην τράπεζα το ίδιο – και τι πειράζει; Αφού υπάρχει το e banking!

Πάνω από όλα όμως, η γαμημένη η δουλειά:

Τα αφεντικά μας ανακάλυψαν ότι η βασική τους καούρα είναι «*η προστασία της ανθρώπινης ζωής*». Οπότε το κλείσανε το μαγαζί, και για την προστασία της ανθρώπινης ζωής, μας είπαν, έπρεπε να κάνουμε κι εμείς κάτι θυσίες. Δηλαδή να μείνουμε χωρίς δουλειά, να ζήσουμε για δυο μήνες με οκτακόσια ευρώ. Και εν τω μεταξύ, πολλοί από εμάς, να συνεχίσουν να δουλεύουν στις ίδιες ακριβώς δουλειές, για τα ίδια ακριβώς αφεντικά, με το «*επίδομα*» αντί για μισθό. Προφανώς η «*προστασία της ανθρώπινης ζωής*» δεν περιλαμβάνει τη δική μας ζωή.

β. Περιγράφουμε την κατάστασή μας «*πριν τον ιό*» (για να συνεννοούμαστε κι άλλο)

Ε, πόσο ακριβώς διαφορετικά είναι όλα αυτά, από όσα εξελίσσονταν στα τομάρια μας πριν από την «*επίθεση του ιού*»;

Μήπως δεν γυρνοβλούσαν οι μπάτσοι στους δρόμους και στις πλατείες μας, ζητώντας χαρτιά και ελέγχοντας ποιος είναι πιο κακοντυμένος;

Μήπως δεν είχε επιβληθεί κανονική απαγόρευση κυκλοφορίας για όποιον «*δεν είχε χαρτιά*»;

Μήπως δεν είχε απαγορευθεί η προσέλευση στους «*χώρους εστίασης*» για όσους κάπνιζαν;

Μήπως οι τράπεζες δεν γούσταραν το e banking;

Μήπως δεν έπρεπε, όποτε πήγαινες στο σούπερ μάρκετ, να μετράς σακούλες;

Μήπως στη δουλειά δεν δουλεύαμε μέσα στο φόβο, παραδομένοι στην εξουσία του αφεντικού για μισθούς που δεν έφταναν ούτε για ζήτω;

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΜΕΝΟΥΝ ΣΠΙΤΙ

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

**autonome
antifa**

autonome.antifa@yahoo.com
autonomeantifa77.wordpress.com

ΑΥΤΟΚΟΛΛΗΤΑ

Στα θετικά του πράγματος... εεε... μέχρι στιγμής, είναι πολύ ευκολότερο από ό,τι πριν, να κολλάς αυτοκόλλητα σε σημεία έως πρότινος απρόσιτα! Αντιλαμβανόμενοι εγκαίρως το γεγονός, βγάλαμε κάτι αυτοκόλλητα με θέματα βγαλμένα, εεε... από την καθημερινή ζωή, εεε... της σημερινής νεολαίας, μετά τις εεε... πρόσφατες εξελίξεις. Μπορεί και να τα έχετε δει.

Από εκεί θέλουμε να ξεκινήσουμε τη συζήτηση: από την αγαπημένη λέξη του πρώην Δημάρχου Βύρωνα και σημερινού τρελαμένου γκαουλάιτερ της μικρής οθόνης, κυρίου Χαρδαλιά -που αν δεν το ξέρατε, είναι «πειθάρχηση». Με κάποιο τρόπο, οι «τρόποι αντιμετώπισης του ιού» που κατέστρωσαν οι καλοί Έλληνες επιστήμονες, εφαρμόζονται πάνω μας σαν μια ατέλειωτη αλυσίδα καθημερινής πειθάρχησης. Η οποία, με κάποιο τρόπο, έχει σχεδιαστεί ώστε απλά να ενισχύει μέχρι αηδίας όσα εφαρμόζονταν και πριν στα τομάρια μας – παριστάνοντας ταυτόχρονα ότι πρόκειται για κάτι εντελώς καινούριο.

2. Ο τρομερός ιός: σημαντικές διαφορές με το παρελθόν

Υπάρχουν βέβαια και ορισμένες σημαντικές, επίσης διαφωτιστικές, διαφορές.

Διαφορά πρώτη: Το πολιτικό σύστημα ομοιοεί

Προτού ανακαλυφθεί «ο ιός», το σύνολο του πολιτικού συστήματος τρωγόταν «για το σκάνδαλο Novartis», με τρόπο που κανείς δεν καταλάβαινε. Κι όμως, αυτά τα λυσσασμένα σκυλιά, που ως τότε κατηγορούσαν το ένα το άλλο για κλοπές, «καταστροφή της χώρας» και «συνεργασία με το μεγάλο κεφάλαιο εις βάρος των πολλών», εξαρχής εμφανίστηκαν «ώριμα» και «ομόψυχα» σε τούτη τη «συγκυρία εθνικής έκτακτης ανάγκης».

Αυτή η «ομοψυχία» σήμαινε ότι, εκείνη την πρώτη εβδομάδα του χαμού: 1. Εκατομμύρια από εμάς έμεναν χωρίς δουλειά και ετοιμάζονταν να ζήσουν με «τα αναγκαία» για άγνωστο χρονικό διάστημα. 2. Οι μισοί δεν είχαν καν ένσημα για να πάρουν «το επίδομα». 3. Τα αφεντικά μας, κανονίζοντας το καθένα τις δουλειές του κατά πώς συνέφερε, μάς πήγαιναν όλους μαζί εντελώς κλωτσώντας. Και 4. την ίδια στιγμή που συνέβαιναν όλα τούτα τα εντελώς αναμενόμενα (γιατί τι θα γίνονταν η

καπιταλιστική μας κοινωνία; λουλουδόκηπος;), όλα τα καλά μας κόμματα μαζί, είχαν κανονίσει από τα πριν να μην υπάρχει τρόπος να μιλήσουμε αναμεταξύ μας ή δημοσίως. Μας έκλεισαν σπίτι, κυρίως όμως κανόνισαν να επικοινωνούμε και να «ενημερωνόμαστε» μόνο μέσα από τους -επίσης συνεννοημένους- αρχιρουφιάνους των μμε. Το τελικό αποτέλεσμα είναι συνταρακτικό: Αυτό που μας έκαναν δεν αποτελεί θέμα συζήτησης, πολύ απλά γιατί όλα τα βρωμόσκυλα που είχαν τη δυνατότητα να μιλούν δημοσίως, είχαν συνεννοηθεί από τα πριν να παριστάνουν ότι συζητούν για «τον ιό» και «την Ιταλία».

Συνεννοημένοι μεταξύ τους από τα πριν, μάς έδωσαν χειροπόδαρα και μας πέταξαν στα σκουπίδια –sorry, στους μπάτσους και στ' αφεντικά- παριστάνοντας ότι το μόνο άξιο συζήτησης θέμα είναι «ο ιός», «τα κρούσματα», «η Ιταλία» και «η προστασία των γιαγιάδων». Λες και οι γιαγιάδες μας κινδυνεύουν «από τον ιό», όχι από τα οκτακόσια ευρώ ανά δίμηνο, κι αυτά αν είχες ένσημα.

Διαφορά δεύτερη: Οι ειδικοί συμβουλεύουν

Οπότε οι πολιτικοί μας ηγέτες έκαναν πολιτική, δηλαδή είχαν κανονίσει να μάς κάνουν τα ίδια που μάς έκαναν και πριν «τον ιό», ενισχυμένα στο δεκαπλάσιο. Την ίδια στιγμή όμως, μπορούσαν να παριστάνουν ότι δεν έκαναν πολιτική. Όχι, μας λένε οι πολιτικοί μας ηγέτες και οι αρχιρουφιάνοι τους στα μμε, αυτό που μας κάνουν δεν είναι πολιτική. Είναι «επιστημονικά πορίσματα», δηλαδή έχουν βγει από εξισώσεις, τις οποίες εμείς δεν μπορούμε να καταλάβουμε, γιατί ήμασταν βλάκες και δεν διαβάζαμε στο σχολείο. Και μάλιστα η «επιστήμη», που λέει πως πρέπει να μας κλείσουν στα σπίτια μας και να ζήσουμε μόνο τρώγοντας και χέζοντας (αγνά προϊόντα 365 και νέφλιξ), η επιστήμη που μας αποκαλεί «αγέλη», η «επιστήμη» που μας λέει να μην ακουμπιόμαστε και «τέρμα τα πάρτυ», είναι η επιστήμη των επιστημών, η ιατρική.

Παράξενο ε; Αναλόγως. Γιατί όσοι από εμάς είναι στην κατάλληλη κοινωνική θέση, είχαν και στο παρελθόν πολλές ευκαιρίες να καταλάβουν τι σημαίνει «γιατρός». Για εμάς γιατρός είναι ο μαλάκας στο ΙΚΑ με τη σφραγίδα, που κανονίζει αν είμαστε «ικανοί για εργασία» – δυο ώρες στην ουρά με πυρετό για τρεις μέρες άδεια, γιατί τότε δεν κολλούσε η γρίπη. Γιατρός είναι ο ψυχίατρος που κανονίζει αν είμαστε ικανοί να πάμε φαντάροι. Είναι οι επιτροπές επί επιτροπών που κανονίζουν αν αυτό που πάθαμε είναι εργατικό ατύχημα ή «η κακιά η ώρα». Γιατροί κανονίζουν τους υποχρεωτικούς εγκλεισμούς στα ψυχιατρεία και τις «φαρμακευτικές αγωγές» που σου αυξάνουν το «προσδόκιμο ζωής», δηλαδή κανονίζουν να ζεις για δεκαετίες, ως φυτό εσωτερικού χώρου. Γιατροί αποφαινόνται (με «ποσοστό» που κανείς δεν ξέρει πώς υπολογίζεται) πόσο «ανάπηρος» είσαι. Γιατροί κανονίζουν πόσοι μετανάστες δικαιούνται «άσυλο» και πόσοι όχι. Γιατροί είναι αυτοί που έχουν κανονίσει, αν δεν στάξεις χίλια πεντακόσια ευρώ, να ζεις στο εξής χωρίς δόντια (ο βασικός στα πεντακόσια).

Εξισώσεις και πράσινα άλογα! «Θεραπεία» και ιστορίες με νεράιδες! «Οι γιατροί» και το «σύστημα υγείας» που τους ταΐζει, ανέκαθεν έκαναν πρώτα και κύρια πολιτική - πολιτική στα τομάρια μας – κρατική πολιτική. Αυτό ακριβώς κάνουν και τώρα, υπό την ηγεσία του «πολιτικού συστήματος», δηλαδή του κράτους, και με την ευγενή χορηγία των αρχιρουφιάνων των μμε.

Ότι ακόμη και εμείς, ξεχνάμε όσα έχουμε τραβήξει από τους «γιατρούς», και θυμόμαστε «θεραπείες», είναι το μεγαλύτερο από τα πολιτικά επιτεύγματα «των γιατρών». Δηλαδή το μεγαλύτερο από τα πολιτικά επιτεύγματα του είδους της «αριστεράς» που ευδοκίμει στην όμορφη χώρα μας – αν δεν το ξέρατε, τα μισά μέλη των ελληνικών ακροαριστών οργανώσεων είναι γιατροί και τα άλλα μισά είναι καθηγητές μέσης εκπαίδευσης (αυτοί δηλαδή που φρόντισαν να εμπιστευόμαστε τυφλά «την επιστήμη», και την ίδια στιγμή να μην καταλαβαίνουμε χριστό από το τι σκατά είναι «η επιστήμη», γιατί τάχα είμαστε βλάκες).

3. Τι μας συμβαίνει

Το κράτος κανόνισε να απολυθούμε μαζικά. Το κράτος μάς έκωψε «επίδομα» που φτάνει μόνο για να τρώμε (και ούτε). Το κράτος αμόλυσε τα αφεντικά στα τομάρια μας. Το κράτος χρησιμοποίησε ειδικούς της ιατρικής και της «επικοινωνίας» για να μας κόψει κάθε δυνατότητα συζή-

τησης περί του τι μας συμβαίνει. Το κράτος έχει ήδη αρχίσει να συζητάει για την «επερχόμενη οικονομική κρίση» και την «κακία των Γερμανών». Τα ίδια ακριβώς συμβαίνουν σε μια σειρά «πολιτισμένων κρατών» του «δυτικού κόσμου». Αυτό που μας κάνουν είναι σοβαρό. Είναι πολύ σοβαρότερο από οποιονδήποτε «ιό». Επιπλέον, με κάποιο τρόπο, φαντάζει εντελώς απρόβλεπτο, αναπάντεχο και ακατανόητο.

Κι όμως, είναι πολύ κατανοητό και πολύ αναμενόμενο. Αυτό που μας κάνει σήμερα το ελληνικό κράτος είναι άμεσα συνδεδεμένο με τα όσα έγιναν εναντίον μας τα δέκα τελευταία χρόνια. Θυμηθείτε, όσο και αν δυσκολεύεστε: το 2009 οι κρατικοί ειδικοί είχαν καταφθάσει ξανά, μασκαρεμένοι τότε σε «οικονομολόγους». Οι «οικονομολόγοι» είχαν αναλάβει να μας πουν «τι είναι η κρίση», ξανά υπό την ηγεσία του πολιτικού συστήματος και με την ευγενή χορηγία των μμε. Οι «επιστημονικές εξηγήσεις» είχαν καταλήξει ότι «για την κρίση» έφταιγαν τα «λαμόγια», η «ΕΕ ΕΚΤ ΔΝΤ» (που κανείς δεν ήξερε τι ακριβώς ήταν), και «ο Σόιμπλε». Τελικά όλα είχαν καταλήξει σε ένα «δημοψήφισμα» όπου κανείς δεν ήξερε επί τίνος πράγματος ψήφισε - γιατί το ερώτημα του «δημοψηφίσματος» το είχαν κανονίσει «οι οικονομολόγοι».

Δηλαδή: ποταμοί επιστημονικής συσκότισης και οργανωμένης σύγχυσης κανόνισαν ώστε και εκείνη η «κρίση» να γίνει αντιληπτή ως «αναπάντεχο γεγονός», για το οποίο μάλιστα έφταιγαν «τα λαμόγια, η ΕΕ ΕΚΤ ΔΝΤ, κι ο Σόιμπλε», πάει να πει οποιοσδήποτε άλλος εκτός από το ελληνικό κράτος και τα αφεντικά μας. Αφού λοιπόν οι «εξηγήσεις της κρίσης» κανονίστηκαν έτσι επιστημονικά, το «πολιτικό σύστημα» ανέλαβε να μας «σώσει από την κρίση». Και μας έσωσε, με τη μορφή του «Σύριζα» - που ήταν το ΠΑΣΟΚ, η αριστερά και η άκρα αριστερά, με καινούρια προβιά και τη συμμετοχή πολλών οικονομολόγων.

Αποτελέσματα της διαδικασίας: α. Η πίστη στην εναλλαγή των κομμάτων, στις εκλογές και φυσικά στην «επιστήμη», παρέμεινε άθικτη. β. Δεν καταλάβαμε Χριστό από το τι μας συνέβη. γ. Πειστήκαμε ότι «για όλα φταίνε οι ξένοι». Συνεπώς, δ. Απομείναμε να ζούμε με τους μισθούς κομμένους στο μισό επί δέκα χρόνια.

Ε, ακούστε ένα μυστικό: Η κρίση του 2009 δεν ήταν αναπάντεχο και ανεξήγητο γεγονός. Ήταν η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση, δηλαδή αυτό που συμβαίνει με τον καπιταλισμό από τις απαρχές του. Η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση συνέχισε να καλπάζει επί δέκα χρόνια, ενώ οι Έλληνες οικονομολόγοι μάς έλεγαν «πάει πέρασε» και τσακώνονταν μεταξύ τους για το ποιος την «θεράπευσε» και ποια «σκάνδαλα» την είχαν «προκαλέσει». Η καπιταλιστική κρίση ήταν εμφανής ολόκληρο το 2019, πριν «τον ιό», σαν όλο και μεγαλύτερη αδυναμία να πουληθούν τα εμπορεύματα που παράγουν τα αφεντικά μας, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε ολόκληρο τον κόσμο.

Ακούστε και ένα άλλο μυστικό: αν εξαιρέσουμε την αγορά εμπορευμάτων με δανεικά, που από το 2009 δεν δουλεύει πια και τόσο καλά, τα αφεντικά μας, οργανωμένα στη μορφή του έθνους κράτους, πάλι από τις απαρχές του καπιταλισμού, αντιμετωπίζουν την κρίση με δύο τρόπους: Ο ένας είναι φτηναίνοντας την εργασία μας. Ο άλλος είναι εξαγωγώντας την κρίση ο ένας στα μούτρα του άλλου. Ο πόλεμος εναντίον μας συνδυάζεται με τον «εμπορικό πόλεμο» και τον κανονικό πόλεμο από τις απαρχές του καπιταλιστικού κόσμου.

Ζούμε σε αυτό τον κόσμο επί δέκα χρόνια. Με τους μισθούς μας μισούς. Με την «τουρκική προκλητικότητα» να «καθιστά αναγκαία την αύξηση των στρατιωτικών δαπανών». Με τους «Ευρωπαίους εταίρους», ξαφνικά να θέλουν κατά βάση το κακό μας. Με τους μετανάστες εργάτες να υφίστανται μεταχείριση στρατοπέδου συγκέντρωσης. Με τους μπάτσους να περιπολούν όλο και εντατικότερα στις γειτονίες μας. Με τις καθημερινές μας συμπεριφορές, από το κάπνισμα μέχρι το «μπούλινγκ», τα ναρκωτικά και το γήπεδο, να ονομάζονται «έγκλημα».

Με αυτά αρχίσαμε τη συζήτηση: Οι μισθοί που αγοράζουν όλο και λιγότερα, η μεθοδευμένη μετατροπή μας σε μικροεγκληματίες, η διαρκής αστυνομική επιτήρηση, οι αλυσίδες της καθημερινής μικροπειθαρχίας, η προετοιμασία για πόλεμο, οι συζητήσεις περί «ανάληπτων Ευρωπαίων» και «κακών Τούρκων», ήταν εδώ πολύ πριν οι ρουφιάνοι των μμε και των νοσοκομείων τις μετατρέψουν σε «αντιμετώπιση του ιού». Γιατί είναι οι εκφάνσεις του πραγματικού τρόπου με τον οποίο τα αφεντικά μας και το κράτος τους αντιμετωπίζουν την πραγματική καπιταλιστική κρίση. Διεξάγοντας πόλεμο εναντίον μας και προετοιμάζοντας πόλεμο με τους μοίους τους. Δέκα χρόνια τώρα.

ΟΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ ΕΞΗΓΟΥΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ

Αυτή η προκήρυξη έχει παραπλανητικό τίτλο και τερατώδη κεντρική ιδέα. Ακολουθούμε την ίδια μέθοδο εδώ και δεκαπέντε χρόνια, οπότε έχει μαζευτεί πολύ πράμα. Για προηγούμενες, εξίσου αμφιλεγόμενες προσπάθειες, μπορεί να δει κανείς τα site autonomeantifa77.wordpress.com και antifascscripta.net. Επειδή ετούτοι είναι καιροί παντελούς απουσίας αυτοσαρκασμού, βιώθουμε πως πρέπει να εξηγήσουμε και κάτι από τα πριν. Το σλόγκαν «οι αυτόνομοι εξηγούν τα πάντα» που θα βρείτε στην κορυφή της ηλεκτρονικής μας σελίδας, εννοεί το αντίθετο από αυτό που λέει. Δηλαδή: όλες οι «εξηγήσεις του κόσμου» μαζεμένες, δεν είναι παρά μια τρύπα στο νερό. Γιατί το πρόβλημά μας ποτέ δεν ήταν «οι εξηγήσεις». Το πρόβλημά μας ήταν πάντα, και ακόμη είναι, η οργάνωση.

Αυτές οι παλιές πρακτικές -παλιές όσο και ο καπιταλισμός- χρησιμοποίησαν τη ρητορική των «ιατρών» για να δεκαπλασιάσουν την έντασή τους. Αυτή τη στιγμή το ελληνικό κράτος έχει κλείσει τα σύνορά του, δηλαδή αδιαφορεί για τη συνθήκη Σένγκεν. Το πρώτο που έκανε ήταν να «κλείσει τα εμπορικά καταστήματα», δηλαδή να απαγορεύσει την πώληση εισαγόμενων εμπορευμάτων. Μας έχει κλείσει στα σπίτια μας μέσω ιατρικής τρομοκρατίας και μας έχει αναγκάσει να ζούμε με «προϊόντα 365» για δύο μήνες για να μειώσει το κόστος της εργασίας που απαιτείται για τα «εξαγόμενα» (και μαζί την «κατανάλωση εισαγόμενων») έως εκεί που δεν παίρνει. Οι ειδικοί του ελληνικού κράτους παρουσιάζουν σχεδόν μηδενικούς θανάτους (το «ελληνικό θαύμα της επίπεδης καμπύλης»), γιατί το κράτος τους ελπίζει να προσελκύσει κάνα τουρίστα το καλοκαίρι, όταν όλοι μας θα δουλεύουμε με «μετά τον ιό» μισθούς. Ταυτόχρονα, το ελληνικό κράτος προχωρεί σε «δημόσιες δαπάνες» παραβιάζοντας τη «δημοσιονομική πειθαρχία» της Ε.Ε, δηλαδή αδιαφορώντας για τις συνθήκες που το ίδιο έχει υπογράψει.

Άρα; Άρα ιός και πράσινα άλογα! Αυτό που συμβαίνει γύρω μας είναι η παγκόσμια διαχείριση της καπιταλιστικής κρίσης με όρους διακρατικής σύγκρουσης - ένας παγκόσμιος πόλεμος μεταξύ κρατών που μαίνεται από το 2009. Τώρα που μιλάμε, το ελληνικό κράτος έχει χρησιμοποιήσει τη ρητορική «του ιού» για να αποχωρήσει προσωρινά από την Ευρωπαϊκή Ένωση και να φορτώσει το κόστος σε εμάς. Χρησιμοποιεί το αποτέλεσμα για να εκβιάσει «τους εταίρους» (το λένε «διαπραγματεύσεις»...). Γι' αυτό και η συζήτηση του 2009 αναδύεται εκ νέου πανομοιότυπη, με τους ακατανόητους οικονομολόγους, με τους κακούς Γερμανούς, με την «Ε.Ε που δεν στέκεται στο ύψος των περιστάσεων», με την «κυρία Μέρκελ που δεν καταλαβαίνει», και πάει λέγοντας. Ζούμε δοκιμαστικά στον κόσμο των τρελαμένων οπαδών του «ταξικού ΟΧΙ». Στον κόσμο του Αρτέμη Σώρρα, του Αλέξη Τσίπρα, της Ζωής Κωνσταντοπούλου και του Νίκου Μιχαολοιάκου. Και όλοι μάς λένε ότι πρόκειται περί «ζητήματος ιατρικού».

Κρατήστε το: μακάρι το πρόβλημά μας να ήταν «ο ιός». Τα προβλήματά μας είναι πολύ σοβαρότερα.

4. Τα προβλήματά μας

Αντιλαμβανόμαστε ότι τα όσα προηγήθηκαν μπορεί να σας φαίνονται... άνω ποταμών. Δεν πειράζει. Πιστέψτε καλύτερα ότι το ίδιο κράτος που σκότωνε μετανάστες στα σύνορα μια εβδομάδα πριν, τώρα καίγεται για την ανθρώπινη ζωή. Ότι οι γιατροί, αιώνες τώρα, αγαπούν τους «φτωχούς». Και ότι όλοι οι εργάτες της χώρας έχουμε μείνει επί ξύλου κρεμάμενοι γιατί «έγινε μαλακία στην Κίνα».

Η αλήθεια είναι ότι κι εμείς βρισκόμαστε τις πεποιθήσεις περί ιού, αν μη τι άλλο... λειτουργικές. Πράγματι, η αντίληψη ότι το πρόβλημά μας είναι ένας ιός και κάτι κινέζικες νυχτερίδες, είναι καθησυχαστική μέσα στη μαλακία της. Γιατί αν φταίνε οι κινέζικες νυχτερίδες, τότε δεν χρειάζεται να κάνουμε τίποτα... εκτός απ' το να περιμένουμε, και φυσικά να πειθαρχούμε. «Και αυτό θα περάσει», όπως λέγανε παλιά τα κεντητά μαξιλαράκια.

Πράγματι. Η αντίληψη που υποστηρίζουμε εδώ, ότι δηλαδή ο καλός Αλέξης και ο κακός Κυριάκος έχουν συνεννοηθεί με τους ρουφιάνους των μμε και των νοσοκομείων - γιατί η καπιταλιστική κρίση, που κάλπασε πολύ πριν τον «ιό», εδώ και δέκα τουλάχιστον χρόνια, οδηγεί τα καπιταλιστικά κράτη σε πόλεμο - και όλοι αυτοί οι καλοί άνθρωποι εργάζονται ώστε η δουλειά να γίνει ομαλά και εις βάρος μας - είναι μια αντίληψη πραγματικά τερατώδης. Όχι γιατί είναι λιγότερο πιστευτή από τον «ιό». Αλλά γιατί υπονοεί μια άλλη, ακόμη πιο δύσκολοχώνευτη αντίληψη: ότι εμείς, η εργατική τάξη της χώρας, δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα και από κανέναν. Δεν υπάρχουν πλούσιοι φιλάνθρωποι να μας βοηθήσουν, καλοί αριστεροί να ανακαλύψουν βιώσιμες εκδοχές του καπιταλιστικού κόσμου, κόμματα εξαρτημένα από την ψήφο μας, επιστήμονες ταγμένοι στην αλήθεια. Όχι αδέρφια, σε τούτο τον κόσμο υπάρχουνε μόνο εμείς και τα αφεντικά μας και το κράτος τους και τα κόμματά τους και οι ειδικοί τους. Αυτή είναι η τερατώδης αντίληψη που δεν μπορούμε να χωνέψουμε με τίποτα. Αυτή είναι η τερατώδης αντίληψη που θα έπρεπε να έχουμε χωνέψει τουλάχιστον πέντε χρόνια πριν.

Ακόμη κι εμείς βρισκόμαστε προτιμότερες τις κινέζικες νυχτερίδες. Κρίμα που δεν είναι θέμα προτίμησης. Ήδη η ιστορία έδειξε πού οδηγεί η τακτική της στρουθοκάμηλου. Το 2010 πιστέψαμε τους ειδικούς και το κράτος τους -γιατί φοβόμασταν να μην τους πιστέψουμε. Και να 'μαστε σήμερα, δέκα χρόνια μετά, ακόμη να πιστεύουμε τους ειδικούς και το κράτος τους. Ακόμη πιο πιεσμένοι, με ακόμη περισσότερους μπάτσους και ακόμη μικρότερους μισθούς. Σε ακόμη χειρότερη θέση.

Στα χρόνια που ακολουθούν η κατάσταση θα χειροτερέψει. Ήδη ο Σύριζα και οι ρουφιάνοι του ελπίζουν να επαναλάβουν το κατόρθωμα του 2015: να αντικαταστήσουν ομαλά την «επάραιο δεξιά» στη διαχείριση της καπιταλιστικής κρίσης, διατηρώντας τα απομεινάρια εμπιστοσύνης στο «πολιτικό σύστημα» και τις «εκλογές». Η οικονομολογική συζήτηση αναδύεται ξανά, αφαιρώντας τα «σκάνδαλα» και προσθέτοντας «ιούς». Η πειθάρχησης μας, στα μυαλά και στη ζωή, θα συνεχίσει να εντείνεται. Η πολεμική προετοιμασία επίσης.

Καθώς αυτά θα εξελίσσονται, όλο και περισσότερο θα ανακαλύπτουμε ότι δεν υπάρχει πια λάκκος για να χώσει η στρουθοκάμηλος το κεφάλι της. Είχαμε τις πλατείες και τον πολιτισμό μας και τις καθημερινές πρακτικές μας. Ακόμα τα έχουμε. Ότι τα χρησιμοποιούσαμε ως λάκκο, ότι δηλαδή αρνούμασταν να οργανωθούμε πολιτικά, να καταλάβουμε τον κόσμο όλοι μαζί, να θυμόμαστε όλοι μαζί και να υπάρχουμε όλοι μαζί, ήταν λάθος. Αλλά ήταν κατανοητό. Φοβόμασταν και φοβόμαστε, όλοι και όλες. Δεν φοβόμαστε τον ιό. Φοβόμαστε το κράτος, φοβόμαστε τα αφεντικά μας, και φοβόμαστε ο ένας τον άλλο. Φοβόμαστε αυτό που νιώθουμε πως υψώνεται εμπρός μας.

Καθώς οι καιροί ξεδιπλώνουν την κτηνωδία τους, θα ανακαλύψουμε ότι ο βουβός, μεταμφιεσμένος φόβος, δεν είναι πια βιώσιμη στρατηγική. Θα πρέπει να μιλήσουμε. Θα πρέπει να οργανωθούμε. Θα πρέπει να δείξουμε εμπιστοσύνη.

Αυτά,
Και ελπίζουμε να τα πούμε ξανά.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ!

Οι antifa ομάδες, που συζήτησαν, έγραψαν και μοιράζουν αυτή την προκήρυξη, υπάρχουν στην Αθήνα από το 2004. Έχουμε ζήσει τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια οργανωμένοι σε ομάδες που εργάζονταν ενάντια στον φασισμό και τον ρατσισμό - γιατί καταλαβαίναμε τον φασισμό και τον ρατσισμό σαν το βασικό σαράκι που μας τρώει και σαν το βασικό ιδεολογικό στήριγμα των αφεντικών μας.

Δεν υπάρχουμε «από μόνοι μας». Αντιθέτως, υπάρχουμε, γιατί όλα αυτά τα χρόνια, ένα κομμάτι της εργατικής τάξης έδειξε εμπιστοσύνη σε αυτόν τον τρόπο οργάνωσης και δράσης. Έτσι έγινε και η λέξη antifa αποτελεί σήμερα τμήμα της καθημιλουμένης, είναι ένας από τους τρόπους μας να καταλαβαίνουμε τον κόσμο.

Παρά τα φαινόμενα όμως, ποτέ μας δεν ήμασταν σκέτο «antifa». Ήμασταν και μια αντίληψη για την «πολιτική» και την «οργάνωση». Αποκαλούμε τις ομάδες μας «αυτόνομες», γιατί πάντα καταλαβαίναμε την «πολιτική» ως μάχη για την αυτονομία από τα κόμματα, τα συνδικάτα, την αριστερά... από το κράτος και τους κάθε είδους «ειδικούς» του. Οπότε δεν καταλαβαίνουμε τους εαυτούς μας σαν «ειδικούς» ή «πρωτοπόρους». Καταλαβαίνουμε τους εαυτούς μας και τις ομάδες μας σαν ένα ελάχιστο, οργανωμένο κομμάτι της εργατικής τάξης. Και μαζί σαν τρόπο ζωής, σαν διέξοδο από την αθλιότητα, τη μοναξιά και τη βλακεία.

Αυτός ο τρόπος ζωής, αυτή η ιστορία δεκαπέντε χρόνων, μας έμαθε πράγματα. Μάθαμε να οργανωνόμαστε και να συνυπάρχουμε κατά δεκάδες και εκατοντάδες. Μάθαμε να ανακαλύπτουμε την εμπιστοσύνη αναμεταξύ μας. Μάθαμε να μαθαίνουμε από τα σχέδια των αφεντικών μας. Μάθαμε να θυμόμαστε όλοι και όλες τα ίδια πράγματα με τον ίδιο τρόπο.

Έτσι, και μόνο έτσι, τελικά μάθαμε, όσο μάθαμε, να μιλάμε και να πράττουμε. Μέσα από τη συλλογική εργασία. Μέσα από την εμπιστοσύνη και τη συλλογική μνήμη. Μέσα από την αυτόνομη οργάνωση.

Και σας το λέμε άλλη μια φορά αδέρφια: αλλιώς δεν γίνεται.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

**autonome
antifa** ★

autonome.antifa@yahoo.com
autonomeantifa77.wordpress.com

